

Odvolání proti rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím

Odvolatel:

Odborová organizace Operátora ICT, a.s.

IČO: 19496231

se sídlem Plynární 1617/10, 170 00 Praha 7

zastoupená předsedou výboru Kamilem Kačerem, MBA

Povinný subjekt:

Magistrát hlavního města Prahy

Napadené rozhodnutí:

Rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru informatických činností, č. j. MHMP 324536/2026 ze dne 17. 4. 2026.

I. Rozsah odvolání

Odvolatel napadá rozhodnutí v plném rozsahu výroků I. i II., a to pro nezákonnost, nepřezkoumatelnost, nesprávné právní posouzení věci a závažné vady řízení.

Napadené rozhodnutí je vystavěno na konstrukci, podle níž podané žádosti představují zneužití práva na informace. Tato konstrukce neobstojí. Neobstojí skutkově, neboť je v přímém rozporu s dokumenty vzniklými uvnitř hlavního města Prahy i s pozdějšími odpověďmi samotného povinného subjektu. Neobstojí ani právně, neboť obchází zákonný režim výjimek z práva na informace a nahrazuje jej paušálním moralizujícím a zmatečným hodnocením žadatele.

II. Základní ústavní a zákonný rámec

Článek 17 odst. 1 Listiny základních práv a svobod stanoví, že svoboda projevu a právo na informace jsou zaručeny, odstavec 2 téhož článku zaručuje právo informace vyhledávat a přijímat a odstavec 5 výslovně ukládá státním orgánům a orgánům územní samosprávy povinnost přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti. Omezení tohoto práva je možné pouze zákonem a jen za podmínek uvedených v článku 17 odst. 4 Listiny základních práv a svobod.

Zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, v § 2 odst. 1 stanoví, že povinnými subjekty jsou mimo jiné územní samosprávné celky a jejich orgány, které mají povinnost poskytovat informace vztahující se k jejich působnosti. Tento zákon současně v § 2 odst. 4 vymezuje, že povinnost poskytovat informace se netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací. O takovou situaci se v projednávané věci zjevně nejedná; žadatel požadoval již existující dokumenty a existující komunikaci vztahující se k výkonu veřejné moci.

Napadené rozhodnutí proto musí být posuzováno optikou toho, že jde o zásah do základního práva, jehož omezení podléhá restriktivnímu výkladu. Povinný subjekt naopak zvolil výklad extenzivní a účelový.

III. První zásadní vada: směřování osoby žadatele, fyzické osoby a její dřívější pracovní role

Povinný subjekt v napadeném rozhodnutí soustavně směřuje tři odlišné roviny:

Zaprvé právnickou osobu – odborovou organizaci jako skutečného žadatele podle zákona č. 106/1999 Sb.; zadruhé fyzickou osobu, která jej zastupuje; zatřetí její dřívější pracovní roli v rámci smluvního vztahu se dceřinou společností povinné osoby. Povinný subjekt z této nesourodé směsi dovozuje, že žadatel, tj. odborová organizace, „informace má“, že jejich poskytnutí postrádá informační přínos a že podání žádosti právnickou osobou je výkonem práva v rozporu s jeho účelem.

Tato úvaha je právně vadná v několika krocích.

Za prvé, právo na informace náleží každému a není podmíněno tím, že žadatel o věci nic neví. Ani Listina základních práv a svobod, ani zákon č. 106/1999 Sb. neznají kategorii „nepřípustného informovaného žadatele“.

Za druhé, fyzická osoba, která za žadatele jedná, je vázána smluvní povinností mlčenlivosti, a povinnému subjektu je to dobře známo, neboť ji své dceřiné společnosti Operátor ICT, a.s., sama uložila. Povinný subjekt tak současně tvrdí, že tato osoba informacemi disponuje, a zároveň ignoruje, že je nemůže legálně šířit, tj. použít jako náhradu zákonného postupu podle zákona č. 106/1999 Sb. Tím se jeho argumentace rozpadá sama do sebe: buďto tyto informace nelze bez dalšího použít, a pak je režim podle zákona č. 106/1999 Sb. nezastupitelný; anebo by je bylo možné bez dalšího použít, a pak by povinný subjekt fakticky tvrdil, že jeho vlastní smluvní a následně vyvolaný pracovněprávní režim mlčenlivosti je bez významu. Obojí současně platit nemůže.

Za třetí, odvolatel nepožaduje informace proto, aby obcházel povinnost mlčenlivosti fyzické osoby, která je jedním ze členů kolektivního orgánu odborové organizace, nýbrž proto, že veřejnost nemá k dispozici jiný účinný právní nástroj, jak získat relevantní informace o výkonu veřejné moci v oblasti provozu a řízení Městského kamerového systému hlavního města Prahy a navazujících informačních systémů. Právě pro takové situace je zákon č. 106/1999 Sb. určen.

Odvolatel, tedy odborová organizace, zásadně odmítá, že by žádosti podané odborovou organizací byly skrytými žádostmi jiného subjektu se zpochybnitelnou motivací a považuje takové obvinění bez dalšího za nepodložené a právně irelevantní.

IV. Druhá zásadní vada: závěr o zneužití práva je v přímém rozporu se skutkovým stavem

Povinný subjekt v napadeném rozhodnutí tvrdí, že žádosti postrádají reálný informační přínos a že jsou vedeny jiným než legitimním účelem. Tento závěr je neslučitelný s řadou dokumentů, které naopak potvrzují, že v dotčené oblasti existují vážné a dlouhodobé pochybnosti o dodržování právních předpisů u povinného subjektu a že náprava není prokázána. Doplnění a zpřesňování žádostí odborovou organizací je motivováno toliko snahou se dobrat přesných, objektivních a fakticky ukotvených informací o činnostech povinného subjektu, které mají hluboký dopad do práva na soukromí obyvatel a návštěvníků hlavního města Prahy. Tam, kde žadatel obdrží jako odpověď na svou žádost kvalitní informace, odpověď bez dalšího akceptuje.

1. Dokument Ministerstva spravedlnosti České republiky

Písemná zpráva Ministerstva spravedlnosti České republiky č. j. MSP-172/2025-OZNE-EOPJ/16 ze dne 26. 1. 2026 vychází z oznámení, jehož obsahem byly jevy týkající se zejména hlavního města Prahy v oblasti provozu Městského kamerového systému hlavního města Prahy a souvisejících informačních systémů, ochrany osobních údajů a kybernetické bezpečnosti. Tento dokument Ministerstva spravedlnosti uvádí, že nebylo možné jednoznačně vyloučit podezření na možné naplnění skutkové podstaty přestupků podle zákona o zpracování osobních údajů a zákona o kybernetické bezpečnosti, a proto jím byl podán podnět Úřadu pro ochranu osobních údajů a Národnímu úřadu pro kybernetickou a informační bezpečnost. Současně je ve zprávě uvedeno, že oznámení se jeví jako důvodné.

To je pro tuto věc zásadní. Jestliže orgán veřejné moci dospěl k závěru, že oznámení se jeví jako důvodné a že nelze vyloučit porušování právních předpisů právě v oblastech, k nimž směřují žádosti podle zákona č. 106/1999 Sb., potom tvrzení povinného subjektu o absenci informační hodnoty těchto žádostí zjevně neodpovídá realitě.

Odvolatel tento dokument Ministerstva spravedlnosti nepřikládá k odvolání z důvodu ochrany probíhajících úkonů jiných orgánů veřejné moci. Je však připraven jeho existenci a obsah, společně s dalšími dokumenty, doložit odvolacímu orgánu v odpovídajícím procesním režimu.

2. Zápis z mimořádného jednání Komise Rady hlavního města Prahy pro informační technologie ze dne 31. 5. 2022

Z veřejně dostupného zápisu z mimořádného jednání Komise Rady hlavního města Prahy pro informační technologie č. 38 ze dne 31. 5. 2022 plyne několik zásadních závěrů.

Komise vzala na vědomí, že „systém IKOS a Městský kamerový systém hlavního města Prahy (MKS) jsou dva integrované informační systémy“. Dále vzala na vědomí konstatování odboru bezpečnosti Magistrátu hlavního města Prahy, že „narušení bezpečnosti informací (omezení dostupnosti obou systémů) může omezit nebo výrazně ohrozit výkon působnosti orgánu veřejné moci v oblasti krizového řízení a bezpečnosti na území HMP“. A především vzala na vědomí konstatování, že „stav technologií na straně MKS poskytujících data do IS IKOS vykazuje mnoho let významné nedostatky z pohledu informačního systému. Tyto nedostatky jsou způsobeny dlouhodobým neřešením požadavků vyplývajících z platné legislativy“.

Tento dokument je mimořádně významný, neboť jde o vlastní interní materiál samotného hlavního města Prahy, v němž se výslovně konstatuje dlouhodobé neřešení požadavků vyplývajících z platné legislativy. Nejde o domněnku odvolatele. Jde o zjištění, veřejně dostupná fakta zachycená ve struktuře hlavního města Prahy.

Pokud povinný subjekt v roce 2026 tvrdí, že žádosti směřující právě k dokumentům, komunikaci a podkladům souvisejícím s tímto stavem představují zneužití práva, činí tak v přímém rozporu s vlastními dřívějšími zjištěními.

3. Odpověď Magistrátu hlavního města Prahy č. j. MHMP 1241887/2025 ze dne 21. 11. 2025

Ještě výraznější jsou vlastní přiznání povinného subjektu v odpovědi žadateli podle zákona č. 106/1999 Sb. č. j. MHMP 1241887/2025 ze dne 21. 11. 2025. V této odpovědi povinný subjekt výslovně uvedl, že u výstupů z Městského kamerového systému hlavního města Prahy do informačního systému IKOS, aplikace

IKOS mobile a Bezpečnostního portálu hlavního města Prahy posouzení vlivu nebyla zpracována a tím nebyl vyžádán posudek pověřence pro ochranu osobních údajů.

Dále povinný subjekt uvedl, že pravidla upravující bezpečnost informací v krizovém řízení na koncových zařízeních nejsou aplikována, že v současné době informační systémy nenaplnují požadavky vyžadované vlastními vnitřními předpisy, že auditovatelná odpovědnost uživatele neexistuje, že konkrétní odborně způsobilá osoba odpovědná za provoz a rozvoj kamerového systému není určena a že není stanovena ani její pracovní pozice, datum určení či osoba, která by ji určila.

Výřez citované odpovědi pro vyloučení pochybností o fakticitě uvedených informací:

E. „K odpovědi na otázku č. 5, písm. c):

Žádáme Vás a) o informaci, zda závazná pravidla HMP upravující bezpečnost informací v krizovém řízení a pravidla určující způsob zabezpečení ochrany informací v informačních systémech hlavního města Prahy byla ke dni 23. září 2025 v plném rozsahu aplikována i na koncových zařízeních uživatelů, kde je aplikace IKOS Mobile instalována. Žádáme Vás b) o sdělení, zda k uvedenému datu tyto informační systémy naplňují požadavky, které definujete níže: "pro zpracování převzatých osobních údajů v jiném systému musí být zajištěna obdobná úroveň ochrany a dodržování zákonných povinností." Žádáme Vás c) o informace, které jsou odpovědí na následující otázky, které jsou inverzí závazků hlavního města Prahy uvedených čl. 6.4 platné Koncepce MKS HMP (platné usnesení Rady hlavního města Prahy č.2358/2022):

- i. Existuje jasná a přiřaditelná (auditovatelná) odpovědnost uživatele za jakékoliv činnosti v IS IKOS a aplikaci IS IKOS Mobile?*
- ii. Je určena konkrétní odborně způsobilá osoba odpovědná za provoz a rozvoj kamerového systému MKS HMP a za zajištění toho, že existuje dohled a transparentnost nad účelem jeho provozu, nad rozmístěním jeho aktiv a vyhodnocováním dosahování jeho účelu?*
- iii. Jaké je označení pracovní pozice této osoby, kdy byla a kým byla určena?"*

K písm. a) uvádíme, že pravidla aplikována na koncových zařízeních nejsou.

K písm. b) uvádíme, že v současné době informační systémy nenaplnují uvedené požadavky.

K písm. c) bodu i. uvádíme, že neexistuje.

K písm. c) bodu ii. uvádíme, že konkrétní odborně způsobilá osoba odpovědná za provoz a rozvoj kamerového systému MKS HMP, stejně jako za zajištění dohledu a transparentnosti nad účelem jeho provozu, rozmístěním jeho aktiv a vyhodnocováním dosahování jeho účelu, není určena.

K písm. c) bodu iii. uvádíme, že vzhledem k odpovědi k bodu ii., není stanovena pracovní pozice, datum určení ani osoba, která by ji jmenovala.

Povinný subjekt současně uvedl, že informace o zpracování osobních údajů v aplikaci IKOS mobile „nebyla zcela aktualizována“ a že „dokud nebude aktualizován GDPR v Městském kamerovém systému (MKS), nebudou aktualizované ani tyto informace k aplikaci IKOS mobile“. Dále výslovně uvedl, že „MKS je primární zdroj, ze kterého čerpá kamerové snímky IS IKOS a IKOS Mobile“.

Tato skutková zjištění jsou neslučitelná s tezí, že žádosti postrádají informační hodnotu. Naopak prokazují, že jde o oblast, v níž sám povinný subjekt přiznal neexistenci posouzení vlivu, neexistenci odpovědnosti, neplnění bezpečnostních požadavků a neúplnost informování veřejnosti.

V. Třetí zásadní vada: stav neukazuje na odstranění nedostatků, ale na trvající nejistotu

Argumentační jádro věci není jen v tom, že nedostatky byly v minulosti identifikovány. Jádro věci je v tom, že z odpovědí hlavního města Prahy a z veřejně dostupného stavu nevyplývá, že byly odstraněny.

To je zcela zřejmé z výše citované odpovědi č. j. MHMP 1241887/2025. Povinný subjekt tam neuvádí, že posouzení vlivu bylo provedeno, neuvádí, že odpovědná osoba byla určena, neuvádí, že pravidla bezpečnosti informací byla aplikována, neuvádí, že systémy požadavky naplňují. Tvrdí pravý opak.

Stejně tak na veřejném portálu hlavního města Prahy (bezpecnost.praha.eu) v části týkající se informací podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 zůstává u dotčené oblasti stav „Probíhá aktualizace obsahu“ s datem 13. 8. 2025. To dokládá, že ani k datu podání odvolání nejsou veřejnosti poskytovány úplné a aktualizované informace o zpracování osobních údajů v rozsahu odpovídajícím požadavkům legislativy. Tento fakt koresponduje s dřívějším výslovným přiznáním povinného subjektu, že informace aktualizovány zcela nebyly.

Žádosti podle zákona č. 106/1999 Sb. tedy nesměřují k obtěžování povinného subjektu. Směřují k ověření, zda jím samotným identifikované a později opět přiznané nedostatky byly odstraněny. To je legitimní, důvodný, racionální a ústavně chráněný účel.

VI. Povinnosti podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 a indicie jejich nenaplnění

Městský kamerový systém hlavního města Prahy představuje systém spočívající v monitorování veřejně přístupných prostor. Článek 35 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 výslovně uvádí, že posouzení vlivu na ochranu osobních údajů je zapotřebí mimo jiné v případě „rozsáhlého systematického monitorování veřejně přístupných prostorů“. V případě tohoto kamerového systému jde nejenom o monitorování, ale rovněž o ukládání záznamů z kamerového systému (rozporné údaje poskytované hlavním městem a uživateli kamerového systému se v oblasti nakládání se záznamy kamerového systému objemem vymykají přijatelnému rozsahu odvolání, odvolatel je připraven je však poskytnout odvolacímu orgánu na vyžádání).

Povinný subjekt ve své odpovědi č. j. MHMP 1241887/2025 výslovně přiznal, že u výstupů z Městského kamerového systému hlavního města Prahy do informačního systému IKOS, aplikace IKOS mobile a Bezpečnostního portálu hlavního města Prahy „posouzení vlivu nebyla zpracována“.

Vedle článku 35 vznikají podle dosud známého skutkového stavu i důvodné pochybnosti o dodržení dalších povinností podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679, zejména:

u článku 13, neboť informace poskytované veřejnosti nejsou úplné a zůstávají ve stavu aktualizace, a současně bylo přiznáno, že informace o zpracování osobních údajů v navazujících systémech nebyly zcela aktualizovány;

u článků 24 a 25, neboť povinný subjekt sám přiznal absenci jasné a auditovatelné odpovědnosti, absenci určené odborně způsobilé osoby a neprokázal nastavení odpovídajícího řízení zpracování;

u článku 32, neboť bezpečnostní pravidla na koncových zařízeních aplikována nejsou a informační systémy podle vlastního vyjádření povinného subjektu nenaplnují požadovanou úroveň ochrany;

u článku 5 odst. 2, tedy zásady odpovědnosti, neboť při absenci auditovatelné odpovědnosti a neexistenci určené odpovědné osoby nelze bez dalšího hovořit o prokázaném naplnění této zásady; tento závěr je podporován samotnými skutkovými přiznáními povinného subjektu.

Odvolatel tímto netvrdí, že všechny tyto povinnosti již byly autoritativně shledány porušenými pravomocnými rozhodnutími dozorových orgánů (podle informací povinného subjektu provádí ÚOOÚ již několik let kontrolu předmětného kamerového systému). Tvrdí však, a tvrzení je podloženo dokumenty, že existují závažné a konkrétní indicie jejich nenaplnění. To je pro posouzení legitimacy žádostí podle zákona č. 106/1999 Sb. zcela postačující.

VII. Vlastní závazky hlavního města Prahy k transparentnosti a řádné správě systému

Usnesením Rady hlavního města Prahy č. 2358 ze dne 5. 9. 2022 byla schválena Koncepce Městského kamerového systému hlavního města Prahy. Tento dokument je pro věc významný nejen jako strategický materiál, ale i jako soubor vlastních deklarovaných standardů hlavního města Prahy.

Koncepce stanoví, že „MKS je provozován v souladu s platnou legislativou České republiky, Evropské unie a mezinárodními smlouvami“. Dále stanoví, že „Používání MKS HMP musí být tak transparentní, jak je to s ohledem na jeho účel možné, včetně zveřejněného kontaktního místa pro přístup k informacím a k podávání stížností“, že „Poskytnutí informací je základem zajištění transparentnosti a je také klíčovým mechanismem přiřaditelné odpovědnosti“, že „Existuje jasná a přiřaditelná odpovědnost za jakékoliv činnosti v systému“, že „Subjekty osobních údajů mohou vždy uplatnit své legislativně ukotvené právo na informace, které se jich týkají“, a že budou existovat „účinné mechanismy přezkumu a auditu, aby bylo zajištěno, že právní požadavky, zásady a normy jsou v praxi dodržovány“.

Právě s těmito deklaracemi je v přímém rozporu jak obsah odpovědi č. j. MHMP 1241887/2025, tak napadené rozhodnutí. Povinný subjekt na jedné straně deklaruje transparentnost, přiřaditelnou odpovědnost a soulad s legislativou, na druhé straně sám přiznává neexistenci posouzení vlivu, neexistenci auditovatelné odpovědnosti, neexistenci určené odpovědné osoby, nenaplnění bezpečnostních požadavků a neúplnost informační povinnosti.

V tomto světle je závěr o zneužití práva o to méně udržitelný: odvolatel požaduje právě ty informace, které jsou podle vlastních pravidel hlavního města Prahy součástí transparentního a odpovědného provozu systému.

VIII. Povinnost úředníků územních samosprávných celků dodržovat právní předpisy a hájit veřejný zájem

Zákon č. 312/2002 Sb., o úřednících územních samosprávných celků, v § 16 odst. 1 stanoví, že úředník je povinen „dodržovat ústavní pořádek České republiky“, „dodržovat právní předpisy vztahující se k práci jím vykonávané“ a „hájit při výkonu správních činností veřejný zájem“.

Tyto povinnosti jsou v projednávané věci významné dvojím způsobem.

Zprvé, jestliže vlastní dokumenty uvnitř hlavního města Prahy samy konstatují dlouhodobé neřešení požadavků vyplývajících z platné legislativy a pozdější odpovědi povinného subjektu potvrzují absenci základních prvků zákonného řízení systému, pak se jedná o stav, který je ve zjevném napětí s povinnostmi úředníků dodržovat právní předpisy vztahující se k práci jimi vykonávané.

Zadruhé, hájení veřejného zájmu nemůže být vykládáno tak, že úředníci územních samosprávných celků budou bránit přístupu k informacím nezbytným k ověření, zda při výkonu veřejné moci nebyly nebo

nejsou porušovány právní předpisy. Takový postup není obranou veřejného zájmu; je naopak oslabením veřejné kontroly tam, kde je podle vlastních materiálů hlavního města Prahy nejvíce zapotřebí.

IX. Čtvrtá zásadní vada: povinný subjekt obchází zákonný systém výjimek

Jestliže má povinný subjekt za to, že některé konkrétní dokumenty nelze poskytnout z důvodů ochrany zákonem chráněných zájmů, musí postupovat podle zákonných výjimek upravených v zákoně č. 106/1999 Sb. Napadené rozhodnutí však namísto přesného, individuálního a přezkoumatelného použití těchto výjimek vystavělo plošný odmítací rámec na konstrukci zneužití práva (vizte „První zásadní vada“, výše).

Tím došlo k obcházení zákonného systému povinným subjektem. Povinný subjekt se vyhnul tomu, aby u každé skupiny dokumentů přesně vysvětlil, zda a proč dopadá konkrétní zákonná výluka, a místo toho účelově přenesl těžiště rozhodnutí na osobu zastupující žadatele a na domnělou motivaci jejího jednání, kterou svévolně určil, aniž by uvedl, jak ke své volné úvaze o údajné motivaci fyzické osoby dospěl a vysvětlil, jak může údajné zneužívání práva právnickou osobou souviset s dosavadní odbornou činností této fyzické osoby, která se při své pracovní činnosti, mimo jiné, zaměřovala na dodržování platného práva v Městském kamerovém systému hlavního města Prahy. Takový postup není slučitelný s restriktivním výkladem omezení základního práva na informace.

X. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí

Napadené rozhodnutí je současně nepřezkoumatelné.

Neobsahuje skutečnou individuální analýzu jednotlivých požadovaných okruhů informací. Nepracuje s tím, že žádosti směřují k různým kategoriím dokumentů, jejichž informační hodnota a jejich vazba na veřejnou kontrolu jsou rozdílné. Nevypovídá o rozporu mezi vlastními staršími i novějšími dokumenty povinného subjektu a závěrem o zneužití práva. A nevysvětluje, jak mohl povinný subjekt při existenci výše citovaných zjištění dospět k závěru, že žádosti postrádají legitimní účel.

Jinými slovy: rozhodnutí nereaguje na skutečný skutkový stav, ale na jeho zjednodušenou a účelově zúženou a tím nutně zkreslenou verzi.

XI. Podjatost

Napadené rozhodnutí vydala za povinný subjekt fyzická osoba, která se pohybuje v organizační struktuře (společně s představiteli odboru bezpečnosti MHMP) odpovědné za oblast, jejíž řádné fungování je žádostmi (resp. vlastními odpověďmi MHMP) zpochybněno a která je současně citovanými dokumenty uvnitř hlavního města Prahy spojována s řešením dlouhodobých nedostatků. Ze samotného zápisu Komise Rady hlavního města Prahy pro informační technologie ze dne 31. 5. 2022 navíc plyne přímá účast této osoby na projednávání tématu a na diskusi o rozsahu a závažnosti problému.

Za této situace existují objektivní intenzivní pochybnosti o nestrannosti úřední osoby. Odvolatel dále uvádí, že existují i další závažné skutečnosti nasvědčující předpojatému přístupu povinného subjektu vůči osobě jednající jménem žadatele; tyto skutečnosti je připraven na výzvu odvolacího orgánu doložit.

XII. Závěr

Věc je ve skutečnosti jednoduchá.

Uvnitř hlavního města Prahy byl v roce 2022 zachycen stav, podle něhož technologie na straně Městského kamerového systému hlavního města Prahy poskytující data do informačního systému IKOS vykazovaly mnoho let významné nedostatky způsobené dlouhodobým neřešením požadavků vyplývajících z platné legislativy.

V roce 2025 povinný subjekt sám přiznal, že posouzení vlivu na ochranu osobních údajů nebylo provedeno, bezpečnostní pravidla na koncových zařízeních nejsou aplikována, informační systémy nenaplnují požadované standardy, auditovatelná odpovědnost neexistuje, odpovědná osoba není určena a informace o zpracování osobních údajů nejsou zcela aktualizovány.

V roce 2026 Ministerstvo spravedlnosti České republiky vyhodnotilo oznámení v této oblasti jako důvodné a dospělo k závěru, že nebylo možné vyloučit porušení právních předpisů v oblasti ochrany osobních údajů a kybernetické bezpečnosti.

A právě za tohoto skutkového stavu povinný subjekt tvrdí, že žádosti směřující k dokumentům, komunikaci a podkladům nezbytným k ověření tohoto stavu představují zneužití práva.

Takový závěr není udržitelný.

Žádosti podle zákona č. 106/1999 Sb. v projednávané věci nesměřují k šikanóznímu výkonu práva. Směřují k získání informací nezbytných pro kontrolu výkonu veřejné moci v oblasti, kde existují vlastními dokumenty povinného subjektu i dalšími akty orgánů veřejné moci podložené indicie porušování právních předpisů a kde odstranění zjištěných nedostatků nebylo prokázáno.

Co se týká žádostí směřovaných k přesně definovanému, zaměřenému a minimalizovanému obsahu komunikace mezi ve věci klíčovými osobami Magistrátu hlavního města Prahy, představiteli politické reprezentace hlavního města a jeho dceřině společnosti, smyslem žádostí je, mimo jiné, ověřit, zda nedochází k politickému ovlivňování veřejných zakázek souvisejících s provozem Městského kamerového systému a souvisejících informačních systémů. Tento požadavek není jistě nadbytečný v prostředí popsaném výše, a kdy se mezi osobami, které měly zásadní vliv na fungování Městského kamerového systému, objevují jména a obchodní firmy mediálně známé z kauzy Dozimetr. Fakt, že dochází k politickému ovlivňování fungování společnosti Operátor ICT, a.s., je přitom potvrzen zápisem z jednání dozorcí rady společnosti Operátor ICT, a.s. 9/2024 („Dále pan O. Kužílek (Č/PŘ) inicioval diskuzi ke zmíněné snaze o „depolitizaci“ Společnosti, kterou pan L. Kratochvíl (P/PŘ) vysvětlil tím, že nejde o faktickou depolitizaci Společnosti, nýbrž o snahu působit navenek jako IT subjekt, nikoliv jako subjekt politický.“).

XIII. Návrh

Odvolatel navrhuje, aby odvolací orgán:

- 1. napadené rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru informatických činností, č. j. MHMP 324536/2026 ze dne 17. 4. 2026 zrušil v plném rozsahu,**
- 2. věc vrátil povinnému subjektu k novému projednání,**
- 3. uložil povinnému subjektu, aby při novém projednání:**
 - a) vycházel důsledně z konkrétního skutkového stavu,

- b) nepřičítal právně irrelevantní význam fyzické osobě zastupující žadatele a její dřívější pracovní roli,
- c) uplatnil pouze taková omezení práva na informace, která mají oporu v konkrétních ustanoveních zákona č. 106/1999 Sb. a jsou řádně individualizována a odůvodněna.

V Praze dne 21. dubna 2026

Kamil Kačer, MBA

předseda výboru odborové organizace za výbor odborové organizace

Odborová organizace Operátora ICT, a.s.